

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDAȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Sortorii nefrancați nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N°. 110.

Vineri, 16 (28) Maiu.

1886.

Brașovū 15 Maiu 1886.

Cetimū în toia guvernamentală din Clușiu „Kolosvári Közlöny” de Duminecă, 23 Maiu n. următorea fórte caracteristică notiță:

„Agitate, până la tronū. Câteva femei române au hotărîtu să înființeze în Sătmarū o „Reunionne de femei române.” Statutele acestei reuniuni însă n’au fostū aprobate, pentru că conformū raportului viceșpanului există destule reuniuni de femei în comitatū și cu deosebire reuniunea de industriă a femeilorū din acestū comitatū primesce cu brațele deschise ori-ce membre, așa că nu e nici o lipsă de-o separațiune ca cea proiectată. „Gazeta Transilvaniei” comunicându a-cum rescriptulū ministerialū, provocă pe memoratele dame, a căroră conducătore este Ana Bilțiu născ. Erdős, ca să mērgă să se plângă la Majestate. „Gazeta” scie bine, că alū nostru domnitorū-rege constituționalū nu va lucra în contra mersului legii, i-ar plăcé însă să pōtă tolosi și pe femei pentru demonstrațiunii nebasate.”

Minunași omeni mai suntū cei dela „Kolosvári Közlöny”. Pēcatū că pe șovinistiū maghiariū îi absorbū așa de multū „demonstrațiunile” de totū felulū, încātū n’au răgazū de-a apreția cum se cuvine deșeptăciunea celorū dela această fōiă, căci de sigurū nu i-arū mai lăsa să-și pērdă timpulū cu notițe neînsemnate ca cea de susū, ci i-arū invita să ocupe catedra de teoria și de dreptulū constituționalū la universitatea din Clușiu.

Mărturisimū că mintea nōstră nici că pōte cuprinde o înțelepciune așa de adēncă, ca aceea ce-o desvōltă cei dela „Kolosvári Közlöny” în materiă de constituționalismū, și, dēcă amū putē-o cuprinde, amū trebui să credemū că amū trāitū până acum într’o primejdiosă rētațire.

Noi, cu mintea nōstră de omeni, cari n’amū māncatū înțelepciunea cu lingura, eramū până acum de părere, că într’unū statū constituționalū este lege ceea ce stabilescū corpurile legiuitōre și sancționēză Suveranulū, ér ministrii suntū responsabili pentru respectarea și păzirea legii astfelū aduse. Cei dela „Kolosvári Közlöny” ne luminēză însă, că în Ungaria este lege numai ceea ce ordonă ministrii. Ordonanțele și decisiunile d-lui Tisza le numescū ei „mersulū legii” și pretindū, că domnitorulū-rege constituționalū nu va întreprinde nimicū în contra acestui mersū.

Are dreptate „Kolosvári Közlöny”, dēcă crede că atāta amū învățatū și noi, că domnitorulū constituționalū nu pōte lucra în contra legilorū. De unde își ia însă ministrulū dreptulū de a lucra în potriua legilorū și a constituțiunii? Din rēspunderea ce-o are față cu parlamentulū?

Din vorbele lui „Kol. Közl.” s’ar pără în adevērū, că d-lū Tisza ar lua asuprā-și o gravă rēspundere față cu corpurile legiuitōre maghiare, dēcă ar da voiă să se înființeze în comitatulū Sătmarului, unde suntū totū numai reuniuni maghiare, și o reuniune de binefacere a femeilorū române.

Așa trebuie să fiă, căci ministrulū în rescriptulū sēu nu dīce, că legea opresce formarea unei asemenea reuniuni, ci dīce numai că suntū destule reuniuni maghiare și deci nu mai trebuie și una română.

Dēcă așa este, atunci nu’nțelegemū de ce ne mai vine „Kol. Közl.” cu constituționalismulū și de ce voesce să bage, în contra principiilorū constituționale, și pe domnitorulū-rege în complotulū ce l’a urzitū șovinismulū cu scopū, ca să oprēscă esercitarea egală a drepturilorū cetățenilorū de naționalitate română din acestū statū?

Noi, cari în încăpăținarea nōstră nu putemū înțelege nicidecum „mersulū legii” după cum fīlț înțelegū cei dela „Kol. Közl.”, scimū una și bună, că adeca domnitorulū nostru constituționalū trebuie să stea deasupra partidelorū și nu pōte ținē contū de poștele Ungurilorū din Săt-

marū, cari voescū să înăbușēscă desvōltarea culturală a Romānilorū de acolo.

Mai presusū de tōte însă, domnitorulū nostru nu pōte permite, ca ministrii sēi, călcāndū legile sancționate și constituțiunea țērii, să creeze o stare de adēncă nemulțămire în țēră și să periclitēze astfelū pacea internă a statului.

De aceea îndemnāmū din nou pe femeile române din Sătmarū să mērgă la treptele tronului și să caute acolo scutū și apērare în contra încălcării drepturilorū lorū cetățenesci.

Starea financiară a Ungariei.

(Desbaterile asupra creditelorū suplimentare.)

În Nr. 105 din 10 (22) Maiu c. alū fōiei nōstre, o corespondență din Pesia ne-a arātāt în trāsuri generale starea financiară a statului ungarū și cetitorii nostri s’au pututū convinge, că această stare e fórte critică și că, dēcă deficitele vorū cresce și de aci înainte ca până acum, statulū e amenințātū de unū strașnicū falimentū.

Lăsāmū de astădată să vorbēscă chiar Ungurii despre politica financiară a guvernului lorū, dāndū unū resumatū despre desbaterile din dietă, începute la 14 Maiu n. c. asupra proiectelorū, prin care guvernulū a cerutū sē-i voteze dieta banī, ca să-și acopere deficitele anilorū trecuți.

Desbaterea au deschis’o raportorii Ladislau *Lukacs* și Alexandru *Hegedüs*, cari n’aurū încātrāu și trebuiră să recunōscă, că se comitū neregularități în administrarea financelorū, că e defectuosū controlulū și ținerea în evidență din partea autoritățilorū supreme însărcinate cu acestea; dēr se încērcă să dovedēscă că deficitele nu numai suntū folositoare, ci și necesare. Straniu folosū!

Opoziționalulū Ignatz *Helfy* descrie cu cele mai negre colorī situațiunea financiară și propuse: deōrece deficitulū trece peste 27.6 milioane, că guvernulū de anī calcă cele mai fundamentale drepturi ale legislațiunii, dreptulū bugetarū, prin cheltuelile în plus fără nici o sistemă, sporindu-le mereu, așa că situațiunea financiară a luatū unū caracterū amenințatorū, care să-și esprime deșaprobarea sa asupra procederei guvernului și să nu-i voteze sumele cerute pentru acoperirea deficitelorū; mai departe camera să numēscă o comisiune parlamentară care să facă cercetare și să lāmurēscă situațiunea financiară a țērii. În cursulū discursului sēu întrebă: cum de guvernulū față cu asemenea fapte mai are cutezanța a sta în fruntea afacerilorū?

Ministrulū de finance *Szapary* arātă, că estinderea rețelei căilorū ferate a pricinuitū cele mai mari cheltueli dēr speră, că nu se va mai întēmpla acēsta. Intrēga împovārare anuală ce va mai fi necesară în acestū anū și în 1887 va fi de 3 și jumētate milioane. Acestea nu se vorū acoperi prin sporirea dārilorū, ci prin scăderea investițiunilorū și prin mai marea exploatare a afacerilorū statului și a monopolurilorū. În viitorū prin urmare se va urma principiulū restringerii cheltuelilorū, ér nu alū sporirii veniturilorū.

Ferdinandū *Horanszky*, opoziționalū moderatū, condamnă politica financiară a guvernului, care constă numai în sporirea dārilorū și în facerea de datorii, cari au adusū o stare chaotică, o catastrofă. Guvernulū se află în nevoiă financiară și e caracteristicū, că aruncă responsabilitatea pentru acēstă stare în spinarea căilorū ferate. Guvernulū vrea să mascheze situațiunea. Căile ferate n’au inghițitū creditele votate, și cu tōte astea guvernulū le-a cheltuitū pentru alte scopuri. Guvernului îi trebuie banī, dēr oratorulū nu’i pōte vota nici unū banū cu bună consciință. Când am imputatū guvernului că rău mērgū lucrurile cu căile ferate, ministrulū și secretarulū de statū au respinsū imputările cu indignațiune dēr étă că faptele ne dau dreptate. Guvernulū a sciutū de tōte. Nu căile ferate suntū cauza relelorū financiare, ci politica financiară fără capū a guvernului, care caută să amēțēscă țēra. Datoriile au crescutū colosalū și nu pricepemū cum mai stă în oficiu guvernulū, care de 10 anī de zile sporesce mereu dārile. Unū asemenea guvernū ușuratecū nu i se potū încredința banī. Oratorulū propune să se respingă preiectele și să se alēgă o comisiune parlamentară, care să facă investigațiune.

Blasiu Orban vorbi contra proiectelorū guvernului.

Ministrulū de comunicațiă *Kemeny* se mārghini a lāmuri cheltuelile în plus ale resortului sēu, aruncāndū tōtă vina pe direcțiunea căilorū ferate sub Tolnay, căruia îi impută disordine, negligență, nepunctualitate și ușurință în administrarea banilorū.

Ludovicū *Bottlik* vorbi aspru contra ministrului *Kemeny*. Nu e îngrozitorū, dīse elū, când unū ministru se apēră în comisiunea financiară cu aceea, că n’a avutū cunoscință despre abuseri, cum le numesce elū cheltuelile în plus de milioane? Acēstă mărturisire aruncă o tristă lumină asupra organelorū speciale ale guvernului, căci e faptū cunoscutū, că direcțiunea căilorū ferate a ostū totdēuna așa organizată, încātū în ea totdēuna a avutū locū câte unū organū alū ministerului de finance și de comunicațiune, și prin urmare ministerele putēu să aibă cunoscință despre afacerile curente. La căile ferate se potū ușorū cruța milioane. Acusațiunea de grea negligență cade numai asupra guvernului. Chiar vorbele raportorilorū, că așa ceva nu se va mai întēmpla în viitorū, conținū o aspră condamnare a procederei ministeriale.

(Va urma.)

Rēspunsulū la interpelarea lui Zay.

Ministrulū de comerțiu *Szechenyi* a rēspunsū la interpelarea deputatului *Zay*, privitōre la ruperea negocierilorū cu România, următorele:

Spre a rēspunde la întâia întrebare voiu expune pe scurt mersulū negocierilorū și voiu arēta ce punctū de vedere a adoptatū guvernulū, ce am voitū să dobēndimū și în fine care a fostū cauza rupturii. Când veni vremea d’a se negocia asupra noului tractatū, guvernulū se hotărī d’a arēta cea mai mare bună-voință, care ar fi în acordū cu interesele nōstre, spre a ajunge la încheierea unei convențiunii și a nu se arunca asupra guvernului ungarū vina, dēcă negocierile nu vorū da nici unū rezultatū. Acesta era punctulū de vedere alū guvernului în privința negocierilorū. Dēr în privința tractatului elū a fostū celū următorū: ca, mai’nainte de tōte, să se garanteze în noulū tractatū că nu se vorū mai întēmpla tōte acele abuseri, șicane și pedici nemotivate, contra căroră nu se luaseră pōte destule garanții în vechia convențiune; acēsta voiamū eu neapēratū să dobēndescū. Spre a dobēndi acēsta, eram din parte-mī dispusū, în privința importului de vite, pe care România pune o mare greutate, să acordū înlesniri întrū aceea, ca să se arate într’o lege pozitivă sēu într’unū aranjamentū pozitivū când este permisū importulū de vite în Austro-Ungaria și cândū nu. Adicā declaraiū că sunt gata a încheia o convențiă veterinară, ca o favōre pentru casulū când România va putē dovedi: că în România epizootia nu se desvōltă de la sine, că România are aceleași legi veterinare ca și noi, că ea aplică aceste legi totū atâtū de energicū și de punctualū ca noi. Cu aceste trei condițiuni declaraiū că sunt gata a încheia o convențiune veterinară cu România, asemenea cu aceea ce există cu Serbia. Prin acēsta am arētatū cea mai mare concesione, și pe care o parte a Camerei o va găsi negreșitū prea mare.

Ca rēspunsū la acēsta, România voi să ne refuse clausa națiunei celei mai favorisate, sēu să întindă favorurile ei celū puținū asupra unorū articoli, cari erau tocmai cei mai puținū însemași. Afară de acestea ea pretinse să i se acorde scutirea vamală pentru vite și cereale. După cum vedeți, aceste condițiuni nu puteau fi admise ca bazele unui tractatū. Și fiind-că am datū delegațilorū noștri instrucțiunī că nu putemū primi aceste condițiuni, guvernulū românū declară, că ar fi pēcatū d’a urma negocierile, și din astă causă ele au fostū naturalmente intrerupte. Ce privesce prezentarea actelorū în acēstă privință, credū că, după ce am espusū francū mersulū negocierilorū, este de prisosū prezentarea lorū.

La întrebarea a treia nu potū rēspunde decâtū că noi, cu tōtă bună-voință ce amū arētatū, nu putemū privi altfelū negocierile decâtū ca intrerupte. Eu credū însă, din punctulū de vedere alū demnităței monarchiei... (Strigāte dela extrema stāngă: „A Ungariei, ér nu a monarchiei.”)... Dați-mī voie: eu sunt ministru ungarū, ca ministru ungarū și ca cetățēnū ungarū eu recunoscū monarchia. Dīcū, că nu este cu puțință a lua eu inițiativa

pentru continuarea negocierilor. Când nise asemenea demersuri ar fi întreprinse de România, le-ași primi cu bucurie, căci considerăm o stare de lucruri întemeiată pe tractate ori-cum mai preferabile decât un război vamal.

La a patra întrebare răspund, că nu pot să considerăm starea fără tratat altfel decât ca un război vamal. Un război vamal, după a mea părere, nu poate fi de folos nici pentru o parte, nici pentru cealaltă. Eu văd în faptul, că în acești din urmă timp România a stabilit un astfel de tarif general vamal, care lovesce foarte aspru proveniențele austriace și ungare, semne premergătoare despre un război vamal.

Spre a răspunde acum și la a cincea întrebare, declar, că ne vom strădui, în acest război vamal, să dăm ajutoare serioase acelor ramuri de industrie, pe care le va vătăma, și să luăm chiar inițiativa d' a paraliza această vătămare.

În orice casă cred, că, chiar atunci când războiul vamal ar începe cu toată furia, vom resimți și noi jicirile lui, der vomă avé și folbse, ér România de sigură va suferi cele mai mari pagube din cauza războiului vamal, și de aceea cred, că ea va face cele dăntei demersuri spre a se reîncepe negocierile pentru încheierea unui tratat comercial.

Cartea verde a României.

Protocolle conferințelor pentru încheierea tratatului de comerț între Austro-Ungaria și România.

Ședința 4-a, 22 Aprilie 1886. Delegații români după ce au luat instrucțiunile guvernului nostru reînnoiesc declarațiunea făcută de dânsii în ședința precedentă, privitor la clauza națiunii celei mai favorizate și prin care propun ca în loc d' a se exclude în mod absolut aceea clausă, să se hotărască, ca „ori ce favoare acordată în cursul convențiunei unei a treia puteri să se reflecte și asupra părților acum contractante, în schimb de avantaje echivalente.“

Delegații austro-ungari ar vré să scie decă guvernul regal e hotărât a refusa Austro-Ungariei clauza națiunii celei mai favorizate chiar atunci când toate favorurile ce ea reclamă ar fi acordate.

Delegații români răspund, că vor supune cestiunea guvernului lor.

Delegații austriaci susțin principiul garelor comune, cum există la Predeal și Ițcani.

Delegații români se opun acestui principiu, după experiența făcută, și după incidentele regretabile întâmplate la Ițcani. Gara comună dela Predeal există în virtutea unei simple înțelegeri între administrațiunile drumurilor de fier, căci convențiune iscălită, privitoare la această cestiune, n' a fost votată de camere.

Delegații austriaci cer, prin proiectul lor de tratat, ca guvernul român să revocé, înainte de punerea în vigoare a prezentului tratat, legea română pusă în vigoare la 1 Aprilie 1885, lege care regulează impozitul asupra alcoolurilor.

Delegații români resping această pretenție. Ei nu pricep cum se poate a se pretinde ca tratatul să aibă un efect retroactiv. Cestiunea primelor atinge un drept de administrație interioară, la care statul român nu poate să renunțe.

Delegații austriaci propun atunci, ca primele române să nu fiă mai mari ca primele austro ungare, a căror quantum va fi foarte curând fixat prin o lege a Monarchiei.

Cestiunea rămâne rezervată.

Ședința viitoare e anunțată pe a doua zi.

SCRILE ȚILEI.

Comandantul regimentului nostru de infanterie Nr. 2 d. colonelul Franciscu Benda și-a serbat ieri iubileul

de patruzeci de ani de când servește în armată. Eri la amândoi oficerii regimentului în frunte cu d. generalul de brigadă Paul Bernat l' au felicitat în corpore, ér după masă a fost în onoarea iubilarului dare la semn cu premii, la care au luat parte toți oficerii garnisonei. Frumosa serbare s' a încheiat s'era cu o serenadă a muzicii militare. Esprimăm cu acesta ocaziune multă meritului d. colonelului felicitările noastre cele mai căldurose!

—x—

Ministrul de interne a adresat, în afacerea însemnării casurilor de mörte, o ordinațiune către comisiunile administrative, care conține următoarele dispozițiuni: 1) În casuri urgente însemnările au să se facă imediat, ér în acelea, în care se cere timp de trei zile, în acest timp, și astfel să se înainteze neîntârziat respectivelor judecătorei cercuale. 2) Decă nu există nici un testament, însemnările să se trimetă neîntârziat oficiului orfanal, ér decă există testament, atunci să se îmăneze oficiului orfanal în copii autentice împreună cu însemnarea casului de mörte. Mai departe comisiunile administrative sunt provocate a observa stricta executare a ordinațiunilor din partea organelor însărcinate cu acesta.

—x—

„Revista politică“ se numește un ziar bimensual ce apare în Suceava sub editura și responsabilitatea d-lui Dr. Mateiu Lupu și administrațiunea d-lui S. Pl. Marianu. Noul ziar își propune să apere poziția Românilor din Bucovina în viața publică și să țină viu simțământul lor de solidaritate; să apere drepturile populațiunei românești din țară și să combată orice măsură ce ar jigni interesele poporului român. Ii urmărește noul ziar viața lungă și succesivă.

—x—

Procurorul suprem a anunțat tribunalului de presă din Pesta broșura intitulată „Cartea Cărților“ de Carol Szini, tipărită în tipografia F. Buschmann, din cauză că vatămă religiunea. Broșura are de scop a deschide lumii ochii, înlăturând credința în iad și formând un rai pe pământ prin o religie și o societate mai bună. Autorul mai dăce, că religiunile au adus miseria în lume și au întunecat adevărul. Tote acestea, dăce procurorul, sunt ațărări în contra confesiunilor legale.

—x—

Foile ungurești din Clușiu ne spun, că un Saxon din Dresda cu numele Müller, despre care se dăce că ar fi cel mai tare om din lume, a dat Țilele acestei o reprezentațiune în favorul „Kulturgyletului“. „Patrioticele foi însă spun că ori cât de „sublim“ a fost scopul acestei reprezentațiuni, rezultatul ei material a fost aprăpă micuț. În urmă, pentru ca „Kulturgyletului“ să nu rămână de rușine, Müller luă pușcuța și încep a cerși de pe la public.

—x—

Maiatul școlarilor români dela școala confesională gr. or. din Alba-Iulia se va serba în 22 Maiu (3 Iunie) 1886 în berul „Prater.“ Începutul la 3 ore d. m. Pretul intrării de persoană 50 cr., de familie 1 fl. v. a. Venitul curat este menit pentru fondul școlar. Supra-solvirile se vor chita pe cale Țiaristică.

—x—

Redactorul ziarului „Ebedjünk“ din Nyiregyhaza i s' a intentat procesul de presă în Pesta din partea a opt persoane: avocatul Zboray Bela, concepistul ministerial Dr. Bela Romy, funcționarul de poliție P. Szabo, croitorul Rud. Alleram, liferantul de bere An-

ton Balogh, papucarul Iosif Bokro, mehanicul Ignaz Baumgartner și comerciantul P. Siller.

Demonstrațiuni în Pesta.

Și Lună au demonstrat studenții din Pesta. Spre s'era se adună înaintea universității vre-o 200 de studenți. Rectorul Lechner îi povățuia, să nu turbure liniștea, fiindcă ar strica totu efectul manifestațiunii de Duminecă. De odată se răspândi scirea, că a sosit o telegramă din Raab. Un student o citi: „Studenții academiei de drept din Raab salută pe studenții universității din Budapesta, pentru manifestațiunea lor patriotică!“ După multe „Eljenuri“ studenții porniră către cafeul „Arvai.“ Aici îi sfătuiră doi oratori, să se liniștescă și să m'ergă acasă. Deși toți strigară „Eljen“ nu i-au ascultat ci urmăre parolei: „La fortără!“ ce-o dădură alți oratori. Studenții trecu în grupuri mici peste podul de lanțuri la Buda, care era în stare completă de asediare. Poliștii călăreți opeau pe toți câți nu se legitimau. Cu toate precauțiunile aceste, totu au putut străbate demonstrații și cu strigătul: „Abzug Ianski“ se adună împrejurul monumentului lui Hentzi și întonară cântecul: „Kossuth Lajos azt izente“. Dér poliștii călăreți împrăștiară curând pe cântăreți, cari se retraseră la pod. Numărul demonstrațiilor se urea acuma la 200, cari m'ergu strânsi ca un Țid și strigând și fluierând. Sub ferestrele casinei oficerilor se oprî mulțimea și aplaudă viu pe un orator, care vorbea într'un mod odios contra armatei. După aceea se duseră tumultuanții la teatrul național. Dér aici interveni poliția cu mare energie și curăț strădele. Patru fură arestați. Mulțimea se retrase în cafenelele dimprejur. Pentru Marți e convocată o adunare de studenți în cafeul Arvai, spre a hotărî despre un conduct de torțe pentru deputații Ugron și Szalay.

Intr'aceea cestiunea s' a adus în discuțiune și în cameră. Szalay și Ugron au interpretat pe ministrul Tisza de cele întemplate, dăcend că s' a ofensat națiunea maghiară. Ministrul președinte Tisza a răspuns, că după chiar afirmarea generalului Ianski, n' a fost demonstrațiune politică; el, ca 'n fiecare an, a dispus să se împodobescă și să se ilumineze mormintele acelor oficeri de geniu, cari sunt îngropați acolo, și anume în rândul acesta să se facă în Ția în care ei au cădutu. Acesta nu s' a comunicat prin ordin de Ți, ci printr' o ordinațiune. Nici n' au luat parte în mare Ținut, și discursul ce l' a Ținut n' a cuprins nici o aluziune politică; totu a fost un act de pietate, totu așa din locuri militare înalte se susține, că totu n' a avut nici un caracter oficial-s'erbătorescu și că nimenea dintre cei ce au luat parte n' a creȚut, că acesta se va privi ca o demonstrațiune politică. Cu toate astea, dăce Tisza, nu pot ca să nu desemnez procederea ca necorectă și fără tact, căci când cineva se află în pozițiune oficială, mai ales decă e soldat, trebuie să se ferescă d' a face lucruri, care pricinuesc nențelegeri. Eu pot asigura camera, că socotesc totdeuna de o datoriă a mea a ap'era simțământele națiunii. Dér pot exprima convingerea, că acesta

FOILETONU.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

„Să cercetezi întregă țera,“ adăgă regele, „și după-ce vei fi văȚut rirurile, îți voi ar'eta alte lucruri și mai minunate: isvórele calde dela Mtagata!“

Stanley cutrecu în toate părțile țera în adev'eri frumoasă, cercetă rirurile și lacurile — din acestea din urmă se află în Karagve șapte-spre-dece, — se adănc prin frumoșele văi și se urea pe înălțimi. În apropierea lacurilor călătorii noștri fură chinuți de un fel de muschitos*) așa de tare, încâtu nu putu să închidă ochii de loc peste nopte.

Mai interesantă a fost excursiunea la baia Mtagata, care se află cu 56 kilometri spre nord dela Kafurro. Rumanika îi d'edă lui Stanley ca conducător 30 indigeni. Afară de acesta călătorul nostru mai luă cu sine încă 30 Vangvana.

De-a lungul drumului se 'ntindeau locuri de totu roditoare, câtu se pote de potrivite pentru economia de vite, și cutrecerate de cireȚi număróse. Păduri se ve-

deau numai în cotiturile cele mai adănc ale munților.

În a doua Ți a călătoriei sale Stanley isbuti a pușca un rinoceru cafeniu-închis, de o mărime extraordinară.

În 15 Martie dimineța călătorii noștri ajunseră în pădurea dela Mtagata.

„Locul, în care se află baia,“ serie Stanley, „este acoperit cu copaci, cari în urma influinței aburilor, ce est din isvóre, și a gradului însemnat de căldură a pământului au ajuns la o mărime neobicinuită și s'unt îmbrăcați cu frunȚă câtu se pote de desă. Sub umbra copacilor celor mari s' a dezvoltat un tufșu totu așa de desu de fel de fel de plante acăȚătoare. Lipsa de lumină cauzată în chipul acesta în cotitura, în care se află baia, este de un efect deosebit. Cred, că ori cine ar veni aicea nopte și ar fi singur, ar crede, că se află într'un loc vrăȚit, plin de fantome, și ar simȚi p'erul ridicându-i-se în vârful capului. Pavani de o mărime deosebită și alte maimuȚe cu code lungi strigau și acăȚându-se de ramuri săltau aci pe un arbore aci pe altul, alungându-se unele pe altele.“

Mulți bolnavi din Ținuturile de prin prejur întrebunȚau isvórele, care se bucură în toate părțile de bun renume. Isvóre de acestea s'unt șese; apa are o tem-

peratură de 43° R. și curge în basinuri de scăldat spațioșe, căci ea se întrebunȚă și la b'ut și la scăldat.

Stanley b'eu în trei Țile din această apă, vr'end să se convingă însuși de laudele, ce i le făceau indigenii ca unei b'eturi câtu se pote de leuitóre.

„B'eu foarte multă din această apă,“ povestese el, „dar efectul celu simȚi nu fu de loc favorabil. Dimpotrivă imi făcu așa de rău, încât după câteva Țile mă apucă nise friguri de totu violente. Ceca-ce a pricinuitu mai multă acesta, a fost, cred eu, aerul celu umed și nesăn'etos, ce est silitu s'lu înspir la baia, despre care e vorba. Singurul folos, ce l' am avut din excursiunea la baia africană, a fost, că în fiecare dimineța și în fiecare s'era mă scăldam, câtu imi era voia. Acelora, cari suferu de bóle de piele, le este de mare folos baia ac'asta, de ore-ce curăȚă trupurile, care de altfel nu s'unt de loc îngrijite. În decursul celor câteva Țile câtu rămaserăm aici, v'edurăm venind și plecând ecte număróse de indigeni. Ei își petreceau scăldându-se și odihnindu-se, jucându și cântându în felul lor primitiv, așa încât echourile din delurile învecinate nu se mai puteau odihni de gura lor.“

La plecare călătorul nostru luă cu sine o sticlă de apă din isvórele, din care b'use, ca întrecându-se

*) Muschitos sau moschitos s'unt nise Ținari mari de prin locurile călduroșe, cari pișcă grozav de tare.

e și părerea cercurilor militare, decizătoare din locurile cele mai înalte până jos. Fiind că armata trebuie să stea departe de acțiuni cu colorit politic, sunt convins că se vor lua măsurile ca să nu se mai întâmple astfel de lucruri. (Vii și generale aprobări și aplauze în întreaga cameră).

Ugron susține că a fost ordin oficial și că actualul prin urmare a fost oficial. Cu toate acestea ia la cunoștință răspunsul ministrului, precum și Szalay și respuns. Ugron dă că, când e vorba de demnitatea națiunii, deosebire de partidă nu există, ci toți sunt una. La eșirea din cameră, Tisza și Ugron au fost salutați de studenții adunați acolo cu vii „eljenuri.“

Privire istorică asupra trecutului politic-social și național al „Ducatului Bucovina“.

(Urmare.)

Dacă mai considerăm apoi, cumă și acei puținii fii ai bisericii și țării noastre, care voiau să câștige o cultură mai înaltă universitară, erau siliți să o caute acosta în capitala Galiției, în Liova, unde își făceau creșterea principală, creșterea într-o polonă și era polonă, creșterea, care îi făcea a-și uita limba și datinele țării, ba și credința părinților lor, — dacă vom considera, de-cum, acesta și încă multe altele de felul lor, apoi nu ne vom mira, cum de cei mai mulți, ce se creșterea și cultivară în modul arătat mai sus, își uită limba și datinele, se instrăinară de țară, de biserică și de popor, ba își luară în căsătorii soții de confesiune catolică și prin această anticipându și deslipindu pentru totdeauna și pe urmașii săi de biserică și de poporul nostru!!

Încă două exemple și de contribuții foarte multă la slavizarea Bucovinei noastre.

Aceste împrejurări au fost de mare stricăciune pentru biserică și poporul nostru Bucovinian, și urmările lor funeste, decât n'au covârșit cumva urmările slavizării oficiale sistematice, apoi de bună seamă au fost întocmai așa de mari și de dăunătoare ca și acele (causate prin administrațiunea politică și biserică galiciană).

Una din ele a fost privilegiul acordat Bucovinei de către guvernul austriac îndată după anexarea ei, — privilegiu de a fi întru toate scutită de acest tribut însemnat, de popor foarte simțit și pe atunci mai cu seamă chiar foarte neplăcut. Și în adevăr pe baza acestui privilegiu nici nu s'a recrutat din Bucovina pentru armata împărătească nici un fecior în decursul de 50 de ani (1775—1825). Manevră politică întreprinsă de către guvernul austriac, spre a nu înstrăina și sumuța încă și mai multă agitata și nedumerita populațiune ortodoxă orientală a noii provincii anexate, tactică înțeleptă aplicată cu scopul spre a-și câștiga încrederea poporului bucovinian și spre a-l reține, ca să nu părăsească pe necontenit țara, și să nu treacă la ceilalți frați moldoveni, rămași neatexați în patria lor străveche. Manevră Bucoviniană, dărea totodată și isvor de slavizare pentru Bucovina noastră, căci Galițianii profitau de acest privilegiu acordat Bucovinei, spre a scăpa de recrutare militară în țara învecinată Galiția, fugiau peste Nistru la Bucovina și se așezau ca servitori pe la vâlci și grajdurile proprietarilor, ca văcari, porcari și jitari (păzitori de câmp) pe la sate, ca struji pe la crășmele și hanurile iudovesci, ca măturători de strade, ca curățitori de canale și de leșuri, ca hamali, ca tăiatori de lemne prin

orașe, sau scoțându-și ochii ca cerșitori cu lervă pe la poduri și crucele drumurilor etc. etc., — c'ună cuvânt totuși ca omenii de condițiunea celor, ce-să cunoștii și numiți în Bucovina sub numele de: boici și mazuri, intru cât erau ei din sinul poporului galician mazuro-boicescu de rându. Ceilalți dintre ei, ce erau sau se credeau a fi din familii mai bune, din orașeni etc. aspirau la posturi de fanaragii, de vizitii, de păduri, de străjeri de nopți, de haiduci etc., și fiind ei împărășii prin felurile comune se înțelege, cum că toți până într'unul decât nu erau poloni de naștere, ce alipeau pe lângă comuna biserică ortodoxă din locu.

A doua împrejurare, care a contribuit mult la slavizarea Bucovinei, a fost ocuparea scaunului episcopesc Bucovinian după moartea lui Dositeu Cheresculu prin un Român serbisat și renegat adus din Carolovici și anume prin episcopul Vlachovici, care își începuse cariera sa în Bucovina ca profesor și organizator al școlii clericale, atașate pe lângă vechea mănăstire mitropolitană din Suceava. De atunci se lepădară sistematic în școli, în mănăstiri și dascălii numele fa miliară (porecele) românesc și fiii lui numite din botez Dănilă, Andrei, Simion, Vasile etc. etc. se porecliră de către autorități și proistoși cu noul nume de Danil-evici, Andri-evici, Simion-ovici, Vasile-ovici, Grigor-ovici, Ioan-ovici, Dumitr-ovici, Stefan-ovici, Paul-ovici etc. etc., sau de le convenea proistoșilor mai mult funcțiunea, ce o ocupase părinții elevilor, apoi îi nume: Diacon-ovici, Pop-ovici, Dascal-ovici etc. etc., adică se introduseră și se aplica sistematic aceeași metodă de slavizare, după care ajunsese și episcopul numit dela numele strămoșilor săi: dela numele său porecla familiară de „Vlach“ (Român) la cel de Vlach-ovici; era unde nu lepădară numele familiare spre a le înlocui în modul arătat, vic' de numele familiar românesc și a preface astfel și pe: Turcanu, Barbulu, Budură, Litvinu etc. etc., în: Turcan-ovici, Barbul-ovici, Budur-ovici, Litvin-ovici, etc. etc.

Și pentru ca să nu se nască o monotoniă prea mare în înlocuirea pe „vic“ ic' colea și câte cu un „écu“, „iuc“, „ciuc“, sau la casă de deosebită aplecare și bună-voință și câte c'unu „schi“, specific polon, ca ceva mai nobil, mai civilizat și papistășesc, și astfel ajunseră numele străvechi românești ca: Răul, Ciuntul, Pihul, Jugul, Cucul, Prodanu, Sava, Filipu, Cârstea, Litvinu, Șerbanu etc. etc. a se schimonosi în: Răul-ecu, Ciuntul-ecu, Pihul-ecu, Jugul-ecu, Cucul-ecu, Prodan-ciuc, Cârste-iuc, Litvin-iuc, Sava-ciuc, Șerban-ovschi, Vasile-ovschi, etc. etc. era Dracinu — (de unde Dracinețu), Vâlcea sau Volcinu (de unde Volcinețu) etc. deveniră Dracinu-schi, Volcin-schi etc.

(Va urma.)

Noua lege militară în Franca.

Franca s'a pusă cu totu dinadinsul pe reorganizarea și sporirea armatei sale. Generalul Boulanger, ministrul de război, a prezentat consiliului de ministri o nouă lege militară, care cuprinde importante reforme. Presa europeană dă o deosebită atențiune acestei reorganizări și sporiri a armatei franceze. Etă punctele esențiale ale acestei legi:

— Timpul de serviciu se reduce la 3 ani, instituțiunea voluntarilor pe un an se desființează, deoarece fiecare, fără deosebire, trebuie să servească trei ani; se prevede însă înlesniri pentru studenții, cari afară de acesta

se pot concedia după doi ani pe timp nehotărît. Se introduce o instrucțiune preparatorie militară pentru tinerii de 16 până la 20 ani, cari nu pot costa pe stat nimic. Pentru a nu trece peste 472,000 omeni în timpul de pace prevăduți în buget, pe când 3 ani dau împreună cifra de 545,000 de omeni, are ministrul de război dreptul legal, d'a chema pe recruți sub stéguri la 30 noembrie, în loc de 1 octombrie, er' pe omenii cari au servit și libereze imediat după manevrele cele mari. Recrutarea se fiă în viitor strict teritorială. Vânătorii se împart în regimul din batalionele care poartă numărul 4 ale regimentelor de linie se formează regimente nouă, cavaleria se sporesce puternic, artileria de fortăreță se separă de artileria de câmp și se unesc cu geniu. Celu ce n'a servit un an la trupă, se nu pot deveni în viitor oficeri. Toți suboficerii, cari servesc 15 ani, au, după modelul prusian, pretenția a fi îngrijii ca civili. Armata colonială se recrutează: 1) din soldați serviți, cari intră din nou cu premiu; 2) din parisiens obligați la serviciu militar, cari înaintea tragerii la sorți declară, că voiesc să meargă de bunăvoie în armata colonială; 3) din contingentele coloniilor, care se chiamă în serviciu activ pentru un an. În sfârșit se crează prin aceeași lege un corp nou de armată, al 20-lea, pentru Alger și Tunis.

Propaganda grecă în Albania.

O telegramă din Scutari d'Albania coimunică, că în Albania sunt o mulțime de agenți greci, cari fac propagandă pentru unirea cu Grecia. Autoritățile turcesc îi urmăresc pașă de pașă și au și pus mâna pe mulți din ei. Etă ce află „Pol. Korr.“:

Autoritățile din Albania, cu deosebire muresarifulu din Durazzo, Hafiz-pașa, continuă cu mare zel și succes cercetările privitoare la agitațiunea secretă pentru anexiunea Albaniei la Grecia. Albanesul Gany-bei, care a deșteptat bănueli în contra încă în anul trecut prin petrecerea sa în Atena și care fu chemat la Skutari, pentru ca să dea seamă, e acum arestat, după ce s'a constatat, că a fost în timpul grecesc din Skutari și că a asistat la un banquet, dat din partea consulului cu ocaziunea zilei onomastice a regelui grecesc. Și personalul beului, care se compune din 5 servitori, fu arestat și totu așa s'a dat ordin de arestare în contra fratelui său mai bătrân, care trăiesc în Tirana. Cercetările au descoperit până acum, că propaganda grecă e întinsă aproape peste Albania întreagă; d'or succesul fu până acum foarte mic, și anume în Albania de sus nu a putut prinde rădăcină.

DIVERSE.

Princesa Halamatamba.—Regele Cetywayo n'ar fi crezut odată cu capul, că familia sa va ajunge în miseria. O nepoată a sa, frumoasă și frumoasă Halamatamba a trebuit să se uite oricând mândria și se devie — comediantă, căci fômea nu respectă nici un stomac, fiă și regală. Ea fugise din patria sa cu un mătroz englez, care apoi a părăsit-o fără milă și fără pânză prin cetă Londrei. Un director de teatru, al cărui repertoriu se compune mai numai din „Coliba lui Moșu Toma“, a pus ochii pe princesa Zulușilor și cu această achiziție a avut un succes mare. Atât în Londra, cât și în provincie, unde publicul cetea pe așuri cu litere groșe, că princesa Halamatamba va juca pe „Mama Chloe“, lumea alerga în teatru ca la o minune.

Editor: Iacobu Muresianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Muresianu

în Europa se cerceteze alcătuirea ei. Mai târziu se constată, că apa dela Mtagața este puțin alcalică și că însușirile sale alcalice provin din aceea, că într'ensă se află și carbonat de natriu.

În 18 Martie Stanley porni înapoi spre Kafurro. Pe drum el pușcă un rinocer alb și astfel ajunge în 19 „încărcat de carne“ în reședința lui Rumanika, unde nu mai rămase multă vreme.

Intr'una din zile el vizită magazinul, în care Rumanika și ținea armele și alte lucruri. Se ne spună el însuși, ce a vădit în acest magazin.

„Se aflau vre-o șese-spre-șapte figuri de rațe lucrate din alamă cu arpile de aramă, șapte figuri ciudate din același metal, care seamănau cu nise tarand și șapte vaci de aramă fără cap. Mai departe topore pentru luptă, de fier, lucrate cu adevărată măiestrie, lănci cu două tăieși și altele la ambele capete ale mânerului cu o mulțime de inele adunate la un loc în formă de glob. Mai vedu apărătoare de musce colosale, ale căror mâner dovedeau dibăcia indigenilor ce le făcuseră; cuțite massive, asemenea cuțitelor măcelarilor noștri, cu tăieși lustruite. Nise împieturite alcătuite din iarbă fină totu de către indigeni se puteau asemena în măiestria lucrării cu țesăturile noastre cele mai bune de bumbac. Scaunul regesc era un cap d'operă de strungăria africană. Elu era sculptat

dintr'o singură bucată massivă de lemn de arbore de bumbac. Afară de acestea mai erau cesci, pahare, talere și blide lucrate din lemn în chipul celu mai minunat. Dobe așezate în șir afară te făceau să presupui, după modul cum erau lucrate, ce larmă trebuiau să facă, când aveau să fiă întrebunțate la semnalele de război.“

După-ce și luă noroc bun dela Rumanika în chipul celu mai prietenesc, se îndreptă călătorul nostru în 26 Martie din nou spre miad-qi. Drumul ducea mai întâi prin țările Uimba și Usui. În acesta din urmă domnia o mare fomete. Lucrurile de mâncare nu se puteau căpăta decât cu prețuri de totu mari, și astfel stofele și sirma lui Stanley scădeau în modul celu mai simțitor. În cele din urmă călătorul nostru se vedu silit a părăsi direcțiunea luată și a apuca deocamdată spre sud-ost. Caravana făcea în fiecare zi marșuri cu multu mai mar decât mai înainte, ca astfel să scape din ținuturile chinute de fomete.

Ostenelele acestea prea mari pricinuiră moartea unuia din cei mai iubiți soți de drum ai lui Stanley, care-l însoțise dela plecarea sa din Europa și care-i făcuse multe servicii însemnate. Credinciosul „Bull“, singurul câine ce-i mai rămăsese călătorului nostru, de vre-o câte-va zile însoția numai cu mare greutate ca-

ravana. În sfârșit, neputându-se țara mai departe, elu rămase mort în mijlocul drumului.

Stanley dăce despre acestu soț credincios și folositor următoarele cuvinte:

„Bietul câine! Câte servicii mi-a făcut elu mie. Cine se bucura mai tare ca elu, când aușia pușca tros-căndu prin desigurile pădurilor! Cu câtă plăcere întâmpina elu oricând succesu vânătorescu alu stăpânului său, încuragându-l pe acesta cu lătratul său atât de vioiu! Câtu alergase elu prin păduri, prin șesuri arse de soare și prin șirurile de munți! Cu câtă cutzanță se arunca prin jungle, prin locuri baltose și prin depante de apă! În taberele ce întunecose glasul său departe din jurul lui nopțerii cuprinde ostenele animalele sălbatică și pe omenii cei răi. Elu răspundea cu curagiu la lătratul neplăcut alu mâncăcișelor lui hiene, și leopardul setos de sânge nu-lu înspăimânta. Sălbaticii rămăneau uimiți vedându-lu atât de isteț și de cutezător, și nu arare-or accia, cari voiau să atace caravana, se înspăimântară și fură luați pe fugă de neprețitul „Bull“. — Și acum trebuie să te perdă, iubitul meu tovarășu!... Odihnesc în pace de multele oboseli, ce le-ai suferit pentru mine!... Sôrtea ta a fost asemenea cu a celorlalti soți ai tăi!“

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

26 din Mai st. n. 1886

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like Rentă de aur, Rentă de hârtie, Imprumutul căilor ferate, etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 13 Mai st. v. 1886.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like Renta română (5%), Renta rom. amort. (5%), Credit fonc. rural, etc.

Cursulu pieței Brașov

din 27 Mai st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like Bancnote românesce, Argint românesc, Napoleon-d'or, etc.

Băile (Scaldele).

dela Sân-Georgiul Năseudului (N.-Szent-György) din comitatul Bistrița-Năseud (Transilvania).

Inceputul sezonului cu

finele lui Iunie a. c.

Apă minerală, muriatică de natron, folositore contra febre intermitente inveterate, infarcte ale ficatului și splinei, alterațiuni ale digestiunii și ale funcțiunilor intestinelor, Hämorrhoid, anomalii de menstruațiune, blenorhoe uterină, cataru cronicu de plumâni, calcule de rărunchi și băsică, scrofule, slăbiciune de nervi, hyponchondriă, și histeriă.

Stațiunea călei ferate cea mai apropiată Bistrița, trei ore departe dela băi.

Informațiuni mai de aproape dă

Administrațiunea băilor.

(1-3)

Utensiliile unei fabrice de oțet.

(Stâlpi, putini pentru plămădelă, vedre, butoie) ce se află toate încă în bună stare sunt de vândare. — Informațiuni mai de aproape se dau în Strada Postei (Nonnengasse) Casa Nr. 602.

1-3

Avisu d-loru abonati!

Rugămă pe d-nii abonati ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu țiarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS.”

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main columns: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș. Each column contains train routes, station names, and departure/arrival times.

Nota: Orela de noapte sunt cele dintre liniile grise.